

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121202066
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7121202066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2 proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, B., B. XX, 2. C. D., nar. X.X.XXXX, E., F. XXX/X, zastúpený advokátom JUDr. Karol Glinský, Stropkov, Cintorínska 67, o zaplatenie 1.662,91 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 8. decembra 2022 č.k. 15C/8/2021-176

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom II. vyhovujúcom výroku.

Z r u š u j e výrok rozsudku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade (I.), žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.662,91 eur s úrokom z omeškania 5% z dlžnej sumy ročne od 29.11.2022 do zaplatenia (II.) a žalobcovi nepriznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania (III.).

2. Vychádzal zo žaloby odôvodnenej tým, že dňa 26.8.2020 motorovým vozidlom zn. Hyundai Accent, EVČ: B. XXX G., ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný v 1. rade, spôsobil žalovaný v 2. rade ako vodič motorového vozidla dopravnú nehodu, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo G. H. zn. Škoda Superb, EVČ: E. XXX I.. K dátumu dopravnej nehody motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, nemalo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, z ktorého dôvodu žalobca podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (zákon č. 381/2001 Z.z.) plnil v prospech poškodeného G. H. náhradu vzniknutej škody. V zhode s § 24 ods. 7 veta prvá zákona č. 381/2001 Z.z. si žalobca uplatnil právo na náhradu toho, čo plnil za žalovaných ako osoby zodpovedné za vznik škody podľa § 427 a § 420 Občianskeho zákonníka (OZ).

3. Z oznámenia poškodeného o škode a zo správy o nehode zo dňa 26.8.2020 súd zistil, že k vzniku škody došlo tak, že vodič – žalovaný 2/ prichádzal z vedľajšej cesty na hlavnú, nekontrolujúc pravú stranu, vošiel s vozidlom do protismeru, kde spôsobil dopravnú nehodu. V správe o nehode bol podpisom zodpovednej osoby za škodu potvrdený priebeh nehody a zodpovednosť vodiča motorového vozidla zn. Hyundai Accent. Zápisom o rozsahu poškodenia, výpočtom výšky škody, predloženou faktúrou a výpisom z účtu žalobcu o úhrade nákladov za opravu 1.662,91 eur v prospech servisu LAURIN s.r.o. Prešov, bola preukázaný rozsah škody i poskytnutie náhrady škody za žalovaných. Z výpovede

žalovaného v 1. rade súd zistil, že odovzdal vozidlo rodinnej známej do obce Vojčice s tým, že bol uistený, že poistné za predmetné vozidlo bude platiť, žalovaný v 2. rade uviedol, že motorové vozidlo kupoval prostredníctvom Facebooku, riadil ho ako vodič, avšak za škodu zodpovedá vodič druhého motorového vozidla G. H., lebo keď prišli policajti s p. H. si podali ruky, jemu dali podpísať doklady, pričom kamarát mu vyhotovil fotodokumentáciu nehody ako to skutočne bolo, a ktorá podľa neho dokazovala zodpovednosť druhého vodiča.

4. Po citácii v konaní aplikovanej právnej úpravy § 415, § 420, § 427, § 517 Občianskeho zákonníka (OZ), § 24 zákona č. 381/2001 Z.z. súd konštatoval, že v konaní bol uplatnený nárok z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako postihový nárok žalobcu, ktorý plnil náhradu škody spôsobenú prevádzkou vozidla, za ktorú zodpovedali osoby bez poistenia tejto zodpovednosti. Aktívnu a pasívnu legitímáciu súd považoval za nesporne preukázanú, keď žalovaný v 2. rade potvrdil, že podpísal správu o nehode o svojej zodpovednosti, učinil tak v čase škodovej udalosti, a ak dodatočne namietal svoju zodpovednosť, či výšku uplatneného nároku, svoju obranu dokladoval len fotografiou, neumožňujúcou posúdiť opodstatnenosť jeho obrany ani pravdivosť tvrdení o spornosti výšky vzniknutej škody. Súd poukázal na to, že žalovaný v 2. rade inú výšku škody neuviedol, nepripojil ani nenavrhol žiadne iné dôkazy, ktoré by svedčili o inom priebehu nehody a rozsahu škody, ako vyplývali z dôkazov predložených žalobcom. Pokiaľ žalovaný v 2. rade ako dôkaz navrhoval výsluch svedka, ktorý mal byť niekde obďaleč na parkovisku, súd uvedený návrh hodnotil v kontexte skutočnosti, že žalovaný v 2. rade sa v čase škodovej udalosti sám rozhodol pre potvrdenie svojej zodpovednosti za škodu, na čom by výsluch svedka nič nezmenil, keď priložená fotografia vyobrazujúca stojace vozidlá škodcu a poškodeného, nevypovedá o priebehu udalosti, ani o výške škody. Súd preto uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade ako vodič motorového vozidla zavinením konaním porušil pravidlá cestnej pravidlá vyplývajúce z ustanovení zákona č. 351/96 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách nedaním prednosti v jazde, čím súčasne naplnil aj § 415, § 420 OZ o zodpovednosti za škodu. Majúc zistený rozsah plnenia zodpovedajúci škode na motorovom vozidle poškodeného vo výške 1.662,91 eur poukázany z účtu žalobcu, uložil žalovanému v 2. rade povinnosť na zaplatenie tejto finančnej čiastky spolu s úrokmi z omeškania vo výške vyplývajúcej z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa 29.11.2020 nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle výzvy žalobcu. Výrok o zastavení konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade odôvodnil § 167e ods. 1 zákona č. 107/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, keď mal preukázané, že uznesením konkurzného súdu Okresného súdu Košice I zo dňa 27.9.2021 sp.zn. 26Odk 235/2021 zverejneným 4.10.2021 bol na majetok žalovaného v 1. rade vyhlásený konkurz, čím sa pohľadávky vzniknuté pred uvedeným dňom stali voči nemu nevymáhateľné. O náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a sporovými stranami rozhodol podľa § 257 CSP, berúc do úvahy návrh žalobcu na takéto rozhodnutie vzhľadom na vyhlásený konkurz na majetok žalovaného v 1. rade, a v prípade žalovaného v 2. rade zohľadnil jeho obranu vo vyjadreniach na pojednávaní, že je invalidným dôchodcom po ťažkom úraze z dopravnej nehody.

5. Žalobca podal odvolanie proti výroku rozsudku o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, žalovaný v 2. rade sa odvolal voči zaväzujúcemu výroku rozhodnutia. V zastavujúcom výroku a výroku o náhrade trov medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade rozsudok nadobudol právoplatnosť.

6. Žalobca napadol výrok o náhrade trov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere, ktorá zakladá porušenie práva na spravodlivý proces, súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov a jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Vytkol súdu, že sa nezaoberal reálne skúmaním podmienok pre aplikáciu § 257 CSP, existencia ktorých podľa jeho názoru z konania nevyplývala. Navrhoval rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu na opätovné konanie alebo výrok o náhrade trov zmeniť tak, že mu bude priznaná náhradu trov voči žalovanému v 2. rade.

7. Žalovaný v 2. rade podal odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol svoj názor, že dokazovaním malo byť preukázané, že nehodu nespôsobil, čo malo vyplývať z predložených fotografií, že dodržal predpisy cestnej premávky a svojim správaním nemohol poškodiť iné vozidlo. Navrhol preto žalobu voči nemu zamietnuť.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade navrhoval rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, lebo žalovaný v 2. rade neunesol svoje dôkazné bremeno, že za vznik škody nezodpovedá, keď opak vyplynul z predložených listinných dôkazov a bolo nesporným, že potvrdil svoju zodpovednosť na zázname o vzniku dopravnej nehody. Žalobca uviedol, že prijatím argumentácie žalovaného v 2. rade ako vodiča, ktorý ex post popiera zavinenie na dopravnej nehode s odkazom na bližšie nič nezaznamenávajúca fotodokumentácia, by znamenalo vylúčenie zodpovednosti subjektu, ktorý takú zodpovednosť potvrdil na zázname o nehode. V konečnom dôsledku by sa nevyhnutne musela vždy privolať polícia, poisťovňa by nebola oprávnená škodové nároky vysporiadať a tlačivo – správa o nehode, by sa stalo bezpredmetným. Viedlo by to tiež k neprípustnému obchádzaniu zákona o cestnej premávke, nakoľko dopravnou nehodou je škodová udalosť, pokiaľ sa účastníci nedohodnú na zavinení, a pokiaľ by najprv vodič uznal vinu a neskôr ju popieral, neprípustne by sa vyhol sankcii za priznanie zodpovednosti, keby išlo o dopravnú nehodu a vec by už prešetrovala polícia.

9. Žalovaný v 2. rade nepodal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu ani odvolaciu repliku.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného v 2. rade ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospievajúc k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné, ale sú dané odvolacie dôvody v prípade rozhodnutia o náhrade trov, keď súd prvej inštancie svojim postupom a rozhodnutím naplnil žalobcom tvrdené odvolacie dôvody. Rozsudok súdu prvej inštancie bol preto vo vyhovujúcom výroku napadnutom odvolaním potvrdený v súlade s § 387 ods. 1 CSP. Výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. marca 2024 v pojednávacej miestnosti č.dv. 210 na II. poschodí Krajského súdu v Košiciach, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zhode s § 219 ods. 3 CSP.

12. Žalovaným v 2. rade uplatnené odvolacie námietky sa v zásade zhodovali s jeho procesnou obranou na súde prvej inštancie, s ktorou sa správne vysporiadal súd prvej inštancie, a nemá preto vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolateľ prezentoval odlišný názor na skutkový záver súdu o existencii jeho zodpovednosti, ktorý nesúhlasný postoj však nezakladá nesprávnosť skutkových zistení súdu ako vyplynul z predložených listinných dôkazov, a je bez vplyvu na správne aplikované a interpretované právne normy.

13. V sporovom konaní, pre ktoré platí zásada dispozičná a prejednacia, je zásadne vecou sporových strán tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Skutkové tvrdenia, návrhy na vykonanie dôkazov sú prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 ods. 1 CSP). Pretože v sporovom konaní stoja strany proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje každú zo sporových strán v úplne inom smere. Každá zo sporových strán musí v závislosti na hypotéze právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých bude môcť súd rozhodnúť v ich prospech (bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno). Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takeého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj toho, kto síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, avšak hodnotenie vykonaných dôkazov súdom smerovalo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení.

14. V prejednávanej veci žalobca predložil dôkazy o účastníkoch škodovej udalosti, vzniku a výške škody, i jej príčinách, na vzniku ktorej škody sa podieľalo motorové vozidlo riadené žalovaným v 2. rade, keď žalovaný v 2. rade na zápise o nehode potvrdil podpisom zodpovednosť za vzniknutú škodu nedaním prednosti v jazde. Dodatočne vyhotovené fotografie zachycujú také postavenie motorových

vozidiel, z ktorých nie je možné vyvodit' opak, ako sa domnieva žalovaný v 2. rade. Žalovaný v 2. rade pritom neoznačil a nenavrhol žiadne také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybniť pravdivosť dôkazov predložených žalobcov a potvrdiť dôvodnosť jeho obrany, že nie je zodpovedný za vznik škodovej udalosti. Nepochybne ním nie je ani výpoveď subjektu nezúčastneného na škodovej udalosti, preto súd dôvodne v kontexte iných vykonaných dôkazov tento návrh žalovaného v 2. rade zamietol ako neúčelný a nadbytočný, v súlade s princípom hospodárnosti konania a procesnou zásadou, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou úvahy súdu a nie strán sporu (§ 185 ods. 1 CSP). Pokiaľ sa žalovaný v 2. rade skutočne domnieval, že v čase škodovej udalosti bolo nesprávne vyhodnotené jeho zavinenie tak ako bolo zaznamenané v zápise o nehode, tak vyhodnotenie príčin nehody by si vyžadovalo odborné posúdenie, ktoré v konaní žalovaný v 2. rade nepredložil ani nenavrhol, a súd nie je oprávnený takúto procesnú aktivitu strany sporu suplovať osobitne, ak je táto zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (§ 185 ods. 2 CSP). O ničom nesvedčiaca fotodokumentácia nemala spôsobilosť spochybniť zodpovednosť žalovaného v 2. rade ako vodiča motorového vozidla, ktorým mala byť škoda spôsobená. Pretože neboli zistené žiadne okolnosti spochybňujúce vznik škody, zodpovednosť subjektov i rozsah škody zodpovedajúci plneniu žalobcu, ktorý plnil za subjekty zodpovedné za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré v čase nehody nemalo uzatvorené povinné zmluvné poistenie, rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správne potvrdil.

15. Žalobca napadol výrok rozhodnutia, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov voči žalovanému v 2. rade konštatujúc, že neboli preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, lebo aj keď ich žalovaný v 2. rade na pojednávaní tvrdil, nijako ich nepreukázal a súd ich existencii ani neskúmal. V konaní pritom boli vynaložené trovy na právne služby predstavujúce účelné úkony, keď každá sporová strana má právo na prístup k spravodlivosti a kvalifikovanému zastúpeniu. Zdôraznil, že žalovaný v 2. rade neuviedol žiaden konkrétny majetok, príjmy či výdavky, sám navrhoval splátky dlžnej sumy, teda bolo v jeho finančných možnostiach vyrovnanie dlhu spolu s trovami a iba jednoduchým prehlásením, že je v zlej situácii, lebo je zdravotne postihnutou osobou nedochádza k naplneniu podmienok pre aplikáciu § 257 CSP. V zmysle právnej teórie možno toto ustanovenie použiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, kedy sa tiež zohľadňuje podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť právnej problematiky, osobné pomery, nízky príjem. Súd mohol a mal dať priestor sporovým stranám na vyjadrenie k aplikácii uvedeného § 257 CSP, čo sa rovnako nestalo, pričom podľa názoru žalobcu v danom prípade prichádzalo do úvahy aj náhrada plných trov v splátkach alebo minimálne čiastočná náhrada trov konania v závislosti od skutkových zistení, lebo žalovaný, ak sa mienil odvolávať na uvedené ustanovenie, mal k tomu predložiť aj potrebné listinné dôkazy, čo sa v danom prípade nestalo.

16. Vo vzťahu ku trovám konania súd prvej inštancie konštatoval dôvody (invalidný dôchodca po ťažkom úraze), ktoré by mohli zakladať odôvodnenosť postupu podľa § 257 CSP, avšak správne odvolateľ vytýka súdu nepreskúmateľnosť tohto záveru z dôvodu absencie akýchkoľvek dôkazov o tvrdených skutočnostiach resp. dôkazov svedčiacich o nepriaznivom vplyve osobných, sociálnych pomerov na prípadnú povinnosť na náhradu vzniknutých trov, keď nie je vylúčené, že žalobca by bol spôsobilý hradit' trovy i v čiastočnej výške. Súd sa tiež opomenul vysporiadať aj s dôvodmi, pre ktoré bola podaná žaloba, okolnosťami súvisiacimi s vedením a priebehom súdneho sporu. Rozhodnutie súdu je preto v napadnutej časti pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, čím boli založené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, a odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť ako výrok o náhrade trov v napadnutom rozsahu zrušiť.

17. V opätovnom konaní súd prvej inštancie vezme na zreteľ, že rozhodovanie o náhrade trov konania vychádza z procesnej zodpovednosti strán za výsledok konania (§ 255, § 256 CSP). Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Povinnosťou žalovaného v 2. rade na účely obhajoby svojej procesnej pozície ako sporovej strany tvrdiacej existenciu takých ťaživých podmienok, že mu neumožňujú náhradu vzniknutých trov, je povinnosťou tieto svoje tvrdenia preukázať predložením dokladov o tvrdenom zdravotnom stave či osobnom statuse alebo iných rodinných a osobných pomeroch, odôvodňujúcich nepriznanie (úplné, či čiastočné) náhrady trov žalobcovi v situácii, keď svojim správaním v zásade zodpovedá za vedenie súdneho konania, lebo nepristúpil dobrovoľne k úhrade pohľadávky, za vznik ktorej nesie zodpovednosť. Pokiaľ súd prvej

inštancie dospeje k záveru, že tu existujú dôvody hodné osobitné zreteľa, pre ktoré v danom spore nepatrí nárok na náhradu procesne úspešnému žalobcovi, tieto uvažované dôvody nepochybným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vymedzí a uvedie, akými úvahami sa riadil, pokiaľ ich hodnotil ako skutočnosti opodstatňujúce aplikáciu § 257 CSP.

18. Pretože odvolací súd zrušil výrok o náhrade trov vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, v zmysle § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodne o náhrade týchto trov v celom konaní v novom rozhodnutí o veci.

19. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).